22/01/2023

Ο Δήμαρχος Λαμιέων για τον Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη

/ Επικαιρότητα

Ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος υποδεχόμενος τους Μητροπολίτες της Εκκλησίας της Ελλάδος και του Οικουμενικού Πατριαρχείου για τις λατρευτικές εκδηλώσεις που αφορούν στον πρώτο εορτασμό του Οσίου Βησσαρίωνα του Αγαθωνίτη από την Αγιοκατάταξή του τους καλωσόρισε εκ μέρους των πολιτών.

Υπογράμμισε δε ότι είναι μεγάλη τιμή για την Λαμία και τη Φθιώτιδα η Αγιοκατάταξη του Οσίου Βησσαρίωνα.

Η προσφώνηση του Δημάρχου Λαμιέων

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη Λαοδικείας κ.κ. Θεοδώρητε, εκπρόσωπε της Αυτού Θειοτάτης Παναγιώτητος του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

Σεβασμιώτατοι Αγιοι Αρχιερείς,

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Κυρίες και κύριοι,

Εκ μέρους των δημοτών του Δήμου Λαμιέων, με χαρά Σας καλωσορίζω στη πόλη της ***Λαμίας,*** *της πόλης που σήμερα φορεί τα γιορτινά της και υποδέχεται και πανηγυρίζει την Αγιοκατάταξη και συνάμα τον πρώτο εορτασμό της μνήμης ενός άλλου δικού της πολίτη και ουρανοπολίτη, του* ***οσίου Βησσαρίωνος*** *του ιαματικού και αναργύρου και φιλανθρώπου.*

Ανάδοχοι αυτής της χαράς, είστε όλοι Εσείς, ως εκπρόσωποι της Εκκλησίας της Ελλάδος, ***Σεβασμιώτατοι Αγιοι Αρχιερείς,*** *που προεξάρχετε στην Ιερή πανδαισία. Ατενίζοντας κανείς την ιερή Σας μορφή και μελετώντας τα βήματα της αρχιερατικής και προθιεραρχικής Σας διακονίας, μπορεί τίμια να ομολογήσει, ότι ο κατεξοχήν διαπρύσιος κήρυκας και ομολογητής των θαυμασίων του Αγίου Βησσαρίωνος, έργω και λόγω, πράξη και θεωρία, είστε Εσείς, Αγιοι Αρχιερείς.*

Αν επιθυμούσε κανείς με δύο τρεις λέξεις να περιγράψει τι είναι αυτό που στη συνείδηση του Φθιωτικού λαού καθιέρωσε ήδη από πολλών ετών και αναγνώρισε την Αγιότητα του Αγίου Βησσαρίωνος, σίγουρα οι λέξεις θα ήταν φιλανθρωπία και προσφορά.

Σε έναν κόσμο που αρνήθηκε τη χαρά της προσφοράς, ο απλός ***Αγιος Βησσαρίων*** *κατέδειξε και πάλι την αξία της. Δεν έχει σημασία αν η προσφορά έχει μικρής ή μεγάλης αξίας περιεχόμενο, αλλά αν αυτή γίνεται με αγάπη.*

Σε αυτό το Πανεπιστήμιο σπούδασε ο ***Αγιος Βησσαρίων*** *δίδοντας τα πάντα και τον εαυτό του ακόμα για τον λαό του Θεού, χωρίς καμία αναμονή ανταπόδοσης.*

Τι συμβαίνει άραγε στην εποχή μας;

Μπορεί ο άνθρωπος που καταποντίζεται συχνά στην πολυκύμαντη θάλασσα των επιθυμιών του να ξεφύγει από αυτό που νομίζει ότι είναι ο σκοπός της ζωής και της ύπαρξης του, ο λόγος της επί γης παρουσίας του, ο λόγος του ερχομού του σε τούτον τον κόσμο, δηλαδή από τη συνεχή και ατέρμονη αναζήτηση των υλικών αγαθών;

Ναι, μας απαντά ο ***Αγιος Βησσαρίων,*** *βεβαίως και μπορεί όταν αποφασίσει να τα μοιραστεί με τον συνάνθρωπό του.*

Η συνεχής και ακόρεστη μανία του ανθρώπου να αποζητεί, να αποδέχεται και να συγκεντρώνει υλικά αγαθά, είναι για την κοσμική αντίληψη, φυσιολογικός σκοπός και τρόπος ζωής.

Η παγκόσμια όμως οικονομική κρίση μας έκανε όλους να αισθανθούμε τη ρευστότητα και παροδικότητα των υλικών πραγμάτων. Εσείς Σεβασμιώτατοι, με τη λιτότητα της θεολογικής Σας έκφρασης και την απλότητα που χαρακτηρίζει στην καθημερινότητά Σας, κρατώντας στα τίμια χέρια Σας την εικόνα του ***Αγίου Βησσαρίωνος*** *μας διδάσκετε ότι αυτή η μανία είναι τελικά ένας δαιμονικός παραλογισμός, που αλλοιώνει τον άνθρωπο και τον μεταβάλει από θεοειδή, σε ειδωλολάτρη και ανελεύθερο.*

Η εξοικονόμηση και διατήρηση των αγαθών, όταν έχει άρρηκτο σύνδεσμο κάθετα με τον δωρεοδότη Θεό και οριζόντια με την επί γης εικόνα Του τον άνθρωπο, τον συνάνθρωπο, τον πλησίον, είναι εργασία ευλογημένη.

Εργαζόμενος καθημερινά και ανεπιτήδευτα την εργασία της αγάπης ο ***Αγιος Βησσαρίων****, μας διδάσκει ότι όταν ο άνθρωπος αποφασίσει να εξοβελίσει από τη ζωή του τον Θεό, τότε παύει να αγαπά αληθινά τον συνάνθρωπό του.*

Όταν πάλι θελήσει να απομονωθεί διαρρηγνύοντας τους δεσμούς της αδελφικής αγάπης, τότε δεν μπορεί να συναντήσει τον αληθινό Θεό ή απλά λατρεύει την ειδωλοποιημένη εικόνα του εαυτού του.

Τότε Θεός και συνάνθρωπος γίνονται εχθροί του και ο ίδιος υποδουλώνεται στις υλικές απολαύσεις. Τότε παύει να ικανοποιείται και όταν οι αποθήκες του γεμίσουν, «δεν γεμίζει ποτέ το μάτι του», «ο πονηρός οφθαλμός του». Βυθίζεται έτσι στην άβυσσο του πάθους του, ανησυχεί, αγωνιά, βασανίζεται επιθυμώντας να λαμβάνει, να αυξάνει, να κερδίζει χωρίς να τον ενδιαφέρει ο τρόπος, ο δρόμος, το τίμημα, τα θύματά του.

Ζει έτσι μια επίφαση χαράς, ενώ κατ' ουσίαν παραμένει γεμάτος άγχος, πανικόβλητος, ψυχικά ασθενής, θύμα ποικίλων νευρώσεων. Ο δρόμος του Αγίου Βησσαρίωνος είναι ένας δρόμος στενός, αλλά χαροποιός.

Οι απλοί αγωνιστές, κάτοικοι της Φθιωτικής γης, τον αγαπούν αυτόν τον δρόμο, τον ονειρεύονται, ποθούν να τον περπατήσουν. Εδώ και κάποιους μήνες με τις ενέργειες του ακάματου ποιμενάρχη μας κ. Συμεών και την κανονική διαδικασία από πλευράς του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, ο δρόμος αυτός πια έχει οδοδείκτη και ο οδοδείκτης γράφει οδός Αγίου Βησσαρίωνος.

Η σκιά της ιερής Του φυσιογνωμίας μας στηρίζει και μας δροσίζει στη προσπάθεια να τον περπατήσουμε. Είναι ο δρόμος των ανθρώπων του Θεού, που έχουν ανακαλύψει την ακένωτη χαρά της προσφοράς και γεύονται το γέμισμα του αδειάσματός τους.

Σεβασμιώτατε, Σεβασμιώτατοι Αγιοι Αρχιερείς, καλώς ήλθατε στην πόλη μας, την πόλη του ***Αγίου Βησσαρίωνος,*** *τη δική Σας πλέον πόλη.*

Ευλογείστε το λαό μας και ευχηθείτε αρχιερατικώς, με την πρεσβεία του Αγίου Βησσαρίωνος να ζήσουμε όλοι τη ζωή της κοινωνίας των προσώπων που ο Τριαδικός μας Θεός προσφέρει, αρνούμενοι έτσι τον ζωντανό θάνατο της αποξένωσης που ο εγωισμός και η φιλαυτία επιβάλλουν στον άνθρωπο του καιρού μας.